

Arrest

nr. 163 536 van 4 maart 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2016 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum van 5 februari 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2016 om 13.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. RIAD, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUHADI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 april 2015 wordt ten behoeve van de verzoekende partij een aanvraag voor een humanitair visum ingediend.

1.2. Op 5 februari 2016 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) na te gaan of de minderjarige over de rechtens vereiste hoedanigheid en procesbekwaamheid beschikte bij het indienen van haar vordering.

Niettegenstaande in ons rechtstelsel een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, moeder of voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

2.2. De verzoekende partij is geboren op 2 juli 2001, zodat zij op het moment van het indienen van het beroep 14 jaar was. Uit het verzoekschrift blijkt dat zij tot augustus 2014 bij haar moeder verbleef en nadien en dit tot op heden bij een gezin in Pakistan. Verder blijkt uit de feitelijke uiteenzetting in het verzoekschrift dat verzoekende partij voor het indienen van haar visumaanvraag bijstand kreeg van haar in België verblijvende broer en diens toenmalige voogd. Tevens blijkt uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken dat de Belgische advocaat, waarbij deze ter terechtzitting erkent vooral contact te hebben met de in België verblijvende meerderjarige broer, actief is in het verzamelen van de benodigde documenten voor de visumaanvraag en blijkt eveneens dat de aanvraag vanuit België werd opgesteld via voormelde advocaat en door deze laatste werd doorgestuurd naar de ambassade in Pakistan. Er blijkt geenszins dat de verzoekende partij de aanvraag op zelfstandige wijze heeft ingediend of hiertoe bekwaam was. Het loutere feit dat verzoekende partij zich fysiek zou begeven hebben naar de ambassade om de aanvraag in te dienen, kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen. Gelet op deze vaststellingen blijkt niet dat de verzoekende partij ondanks haar leeftijd toch procesbekwaam is.

Het artikel 22*bis* van de Grondwet waarnaar de verzoekende partij verwijst heeft geen directe werking (*Parl. St.* Kamer 2007-08 nr. 0175/005, 13), zodat de verzoekende partij zich daarom niet dienstig op voormeld artikel kan beroepen. Verzoekende partij toont daarnaast evenmin aan dat artikel 24 van het Handvest de toepassing van voormelde ontvankelijkheidsvoorwaarde in de weg staat.

2.3. Ter zitting stelt de raadsvrouw van de verzoekende partij, gevraagd om over deze vaststellingen standpunt in te nemen aangaande de procesbekwaamheid, dat zij erkent dat de aanvraag niet ondertekend is door de verzoekende partij, dit gelet op haar minderjarigheid, maar dat de verzoekende partij wel zelf zich fysiek begeven heeft naar de ambassade. Zij meent dat het ontzeggen van procesbekwaamheid aan de verzoekende partij getuigt van een excessief formalisme. Dergelijk betoog kan evenwel geen afbreuk doen aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde zoals hoger gesteld nu uit de feiten niet blijkt dat de veertienjarige verzoekende partij toch als procesbekwaam kan beschouwd worden.

Waar de raadsvrouw van verzoekende partij erop wijst dat in een eerdere procedure voor de Raad de procesbekwaamheid van verzoekende partij niet in vraag werd gesteld, dient de Raad op te merken dat het loutere gegeven dat in een andere procedure een ontvankelijkheidsvereiste niet werd besproken, niet maakt dat de Raad in het kader van huidige procedure de procesbekwaamheid van verzoekende partij op vraag van de verwerende partij of ambtshalve niet meer zou mogen onderzoeken.

2.4. In tweede instantie stelt de broer van de verzoekende partij wettelijk vertegenwoordiger te zijn van verzoekende partij. Wettelijke vertegenwoordiging gebeurt door de ouders of de voogd. Er blijkt evenwel geenszins dat de broer van de verzoekende partij werd aangesteld als voogd van verzoekende partij ten einde deze rechtmatig te kunnen vertegenwoordigen in onderhavige procedure. Het betoog van de raadsvrouw dat het onmogelijk zou zijn om het voogdijschap te regelen, wordt op geen enkele manier aannemelijk gemaakt. Het feit dat de broer van de verzoekende partij zichzelf opwerpt als *de facto*

voogd, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij niet de voogd in de juridische zin is van verzoekende partij. In zoverre de broer van de verzoekende partij in ondergeschikte orde de vordering in eigen naam zou indienen, wijst de Raad erop dat het belang persoonlijk moet zijn en dat de bestreden beslissing geen betrekking heeft op de broer van de verzoekende partij. Gelet op het ontbreken van een persoonlijk belang heeft de broer van een vreemdeling aan wie een visum geweigerd werd niet de vereiste hoedanigheid om deze beslissing aan te vechten.

2.5. Aangezien uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij in eigen naam een vordering heeft ingediend en niet rechtsgeldig vertegenwoordigd wordt, dient bijgevolg te worden vastgesteld dat haar vordering onontvankelijk is.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend zestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

S. DE MUYLDER